

VAHY () (3)

(...dünden devam)

"Böylece biz, her peygambere insan ve cin şeytânlarını düşman yaptık. Bunlar aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler vahyederler."

(En-'âm: 112),

"Şeytânlar dostlarına sizinle mücâdele etmeleri için vahye-derler."

(En'âm: 121)

âyetlerinde insan ve cin şeytânlarının birbir-lerine veya dostlarına vahyetmeleri, fısıltı ile gizlice söz söylemeleri, vesvese verip kötü düşünceler aşılamlarıdır. Bunlar Tanrısal olmayan vahiylerdir.

Allah'ın, peygamberlerinin ve velîlerinin kalblerine düşürdüğü sözlere de vahiy denir. *"Allah bir insanla, ancak vahiyle, yâhut perde arkasından konuşur..."*

âyetinin bildirdiği üzere İlâhî vahiy de birkaç şekilde olur:

1- Sadık rû'yâ. Görülen rû'yânın, aynen çıkması, vahyin başlan-gıcını işaretler. Hz.

Peygamber(s.a.v.)e ilk vahiy, sadık rû'yâ şeklinde başlamıştı. Peygamberliğine tekaddüm eden aylarda gördüğü her rû'yâ, sabah aydınlığı gibi çıkardı (Bu ârî, Bed'u'l-vahy: 1).

2- Vahiy taşıyan melek(Cebrâîl)'in, esas şekliyle görünüp, ilâhî emirleri duyurması. Necm

Sûresi'nin 6-14'ncü âyetlerinde açıklandığı üzere Allah'ın Resulü, Cebrâîl

'i iki kez bu şekilde görmüştür.

3- Meleğin, hiç görünmeden Allah'ın sözlerini, peygamberin kalbine düşürmesi. Bu türlü vahy, vahiylerin en zorudur. Hz. Peygamber (s.a.v.), bu esnada, önce zil sesine benzer bir ses duyardı. Beşerî duyularından geçer, hareketsiz kalırdı. Bu ses kesilince açılır, gönlüne yerleşen ilâhî söz-lerin mânâsını da anlamaya başlardı. Bu, peygamberin beşerî sıfatla-rının, meleklik sıfatlarına değişmesi ve kendisinin meleksele bir niteliğe bürünüp meleğin sesini duyması idi.

4- Bazen de melek, insan şekline bürünerek gelirdi ki bu türlü *vahy*, Hz. Peygambere gelen vahiylerin en kolayı idi. Çünkü burada melek, insan düzeyine inmekte ve ona insan biçiminde görünmektedir. Bu şekilde vahiy getirirken melek, peygamberin seveceği bir insan biçimine, çoğu kez de Dihye şekline girerdi.

5- Peygamber'in kalbine üfleme tarzındaki vahiy ki, bunun sırf bir ilham olmayıp vahy olduğuna dair, zorunlu kesin bir bilgi doğardı. *"Rûhu'l-Kuds, kalbime, hiçbir nefis, rızkını tüketmeden ölmez, diye üfle-di..."* (Müsnedu'l-Firdevs'in hemze ve nûn harflerinde rivâyet edilmiştir. Ebû Nu'aym ve Taberânî bu hadîsi Ebû Umâme'den, Bezzâr Huzeyfe'den, İbn Ebî'd-Dünyâ ve Hâkim de İbn Mes'ûd'dan rivâyet etmişlerdir. (Keşful-afâ, 1/231). Hadîsi Şâfi'î de rivâyet etmiştir: er-Risâle, s. 93. Biraz önce Bezzâr'ın lafzını zikrettik.) meâlindeki hadîs, bu türlü vahyi anlatmak-tadır.

(devamı yarın..)